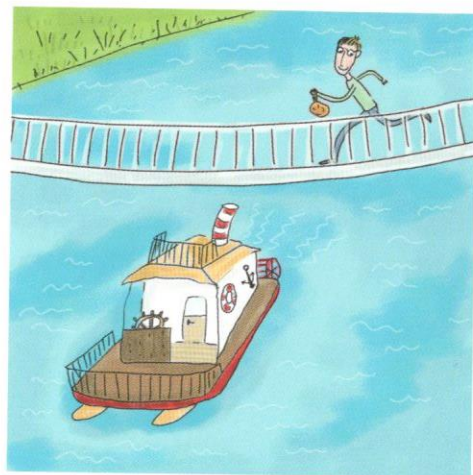

Svižně vyrazil k domovu. Hrál závodně vybíjenou a byl zvyklý chodit do tělocvičny a sportovat a teď běžel jako vyšínutý.

Proběhl přes výmoly vylidněnou ulicí kolem zářících výloh zavřených obchodů, přeběhl přes visutý most přes řeku, po níž právě plulo podivné plavidlo.

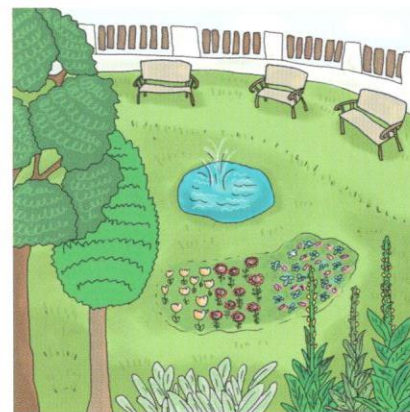

Za chvíli už na mírné vyvýšenině nacházející se jihovýchodním směrem uviděl vilu Violu, kde bydlel.

Před lety ji vyženil jeho pradědeček, o němž se říkalo, že byl spíš vyžírka než živitel rodiny, později byla vila rodině vyvlastněna a pak zase vrácena.

Dnes ji Vítkovi mnozí záviděli, protože měla malou vížku se střechou připomínající makovici, omítku bohatě vyzdobenou závitnicovým vzorem a nezvykle vysoký komín.

Na rozlehlé zahradě vyrostla pečlivě opečovávaná zelená travička, z níž v jednom místě vyvěral průzračný pramen, kolem plotu se vinula pravidelná řada laviček ze sluncem vyšisovaného dřeva, před pásem cizokrajných dřevin bylo vidět pečlivě vypleté záhony a nedaleko od nich trsy šťovíku a velké divizny s ještě nerozvinutými poupaty, které tam Vítek minulý jaro vysel. Z vikýře se vykláněla vycpaná sovička, na brance seděl mírně vypelichaný vír a u vchodu za pohozenými vidlemi stála vydra s vyceněnými zuby, která vypadala jako živá.

